

מאורות נפתלי

בס"ד

זכרו ולע"נ של רבינו הגדול רה"ק הגה"ק רבי נפתלי סימון זיע"א גאב"ד עדת תימן ירושלים

גליון 58 - שנה ב'
פרשת חיי שרה - מברכין
כ"ה במרחשון תשפ"ג
זמני השבת (אופק י-ם)
דהה"נ: 4:03
מוצ"ש: 5:16
ר"ת: 5:53
המולד: יהיה ביום שישי
בשעה 11 ו-12 דקות ו-9 חלקים.

יר"ל ע"י מוסדות "דברי שלום ואמת" - "ישועות נפתלי" בנישאות הרה"ג שמעון סימון שליט"א (ע"ר) בנק דיסקונט מס"ח 064 199188

רעיון על הפרשה הרב אלעזר יהודה שליט"א

"חושף שִׁבְטוֹ שׁוֹנָא בְּנוֹ נְאֻהָבוּ שְׁחֵרוּ מוֹסָר" (משלי י"ג, כ"ד)
איתא במדרש בתחילת שמות על ההצלחה ואי הצלחה בחינוך ילדים אצל אברהם יצחק ויעקב, "חושף שִׁבְטוֹ שׁוֹנָא בְּנוֹ נְאֻהָבוּ שְׁחֵרוּ מוֹסָר", ואם אדם חושך שבט מבנו אז בסוף האב ישנא אותו, ואם שיחרו מוסר אז לבסוף האב יאהב את בנו, ואברהם התחתן בגיל 25 ובגיל 100 הוליד את יצחק בנו, ו-13 שנה קודם לכן נולד ישמעאל, והיו לאברהם נענועים על ישמעאל ואברהם אהב אותו, וישמעאל בגיל 15 הביא ע"ז מבחוץ והיה עובד ע"ז כמו שראה אצל אחרים, ואז אמרה שרה אמנו לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה, **ולכאורה** אם היה מגרשו וכי זה היה עוזר שישמעאל לא יעבוד ע"ז? ואברהם חשב על זה מה יכול להיות מזה. **הגמרא** בסוטה(מז). מספרת על רבי יהושע בן פרחיה שאקלע ללהוא אושפיזא קם קמיייהו ביקרא שפיר עבדי ליה יקרא טובא, יתיב וקא משתבח כמה נאה אכסניא זו, א"ל אחד מתלמידיו רבי עיניה טרוטות, א"ל רשע בכך אתה עוסק אפיק ארבע מאה שפורי ושמתיה, כל יומא אתא לקמיה ולא בקליה, יומא חד הוה קרי קרית שמע אתא לקמיה, הוה בדעתיה לקבליה אחי ליה בידה, סבר מדחא דחי ליה, אזל זקף לבינתא פלחא, אמר ליה חזור בך, א"ל כל מקובלני ממך כל החוטא ומחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה, דאמר מר כישף והסית והדיח והחטיא את ישראל, תניא רבי שמעון בן אלעזר אומר יצר תינוק ואשה תהא שמאל דוחה וימין מקרבת. ורבי יהושע היה באכסניא וכיבדוהו מאוד ואמר ומה נאה אכסניא זו, אמר לו אותו האיש רבי עיניה טרוטות, ונידהו רבי יהושע ואמר לו רשע בך רשע וכו', והוא הגיע על כיון לבקש התרה עד שביום האחרון רבי יהושע רצה לקבלו אך היה עסוק בקריאת שמע, וחשב התלמיד שרבי יהושע דוחה אותו וקלקל את הויזק ושפך דמים רבים, וא"כ שרה פחדה שישמעאל יקלקל את יצחק, וכזשה על חשבון השני כך צריך לעשות. **ולכא** מדוע שישמעאל ישיפע על יצחק אולי יצחק ישיפע על ישמעאל, כי ידוע שישמעאל נולד בקדושה ועל נהרת הקודש, ודווקא בגיל זקנה כשאין יצר הרע והכל לשם שמים?
אלא כתוב בחז"ל "לפינן מקלקלתא ולא מתקנתא" דהיינו שבמצאיות יותר קשה לתקן ויותר קל לקלקל, ודרך העולם שהקלקול גובר על התקון. וכאן אברהם פחד על ישמעאל שהוא לא יצא לרחוב, אך ה' אמר לו "פל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֲלֶיךָ שְׂרָה שְׁמַע בְּקִלְהָ" (כ"א, י"ב), כי צריך לחשוב עכשיו על יצחק, (וכך שמעתי מפי הגאון רבי נסים קרליץ שאם בחור מוזיק לאחרים צריך לשולחו, אך אם מוזיק רק לעצמו ולא לאחרים אסור לשולחו וזה דיני נפשות). "נְאֻהָבוּ שְׁחֵרוּ מוֹסָר" אומרים חז"ל כל שחר ושחר צריך לבדוק ולא לחכות עד שיצטרכו להוכיחו. **היה אומר** אבא מארי זכורנו לחיי העוה"ב, לפעמים אדם חושב לנושע עושים דקות אבל אח"כ בבולל זה הוא צריך לרוץ שערים שנה, אסור שיהיה רגע שהאב לא יודע איפה נמצא הבן, עם מי הוא הולך ועם מי הוא מדבר ועם מי הוא מסתובב, ומי החברים שלו. **ומכאן** ואילך אברהם ייסר את יצחק ויצחק ייסר את יעקב ויעקב ייסר את בניו וכו', ורק כך הצליחו בחינוך. "יסר בְּנֵךְ ויִינְיֶיךָ לִידֵךְ ויִתְּנֶיךָ לְדַרְשֵׁיךָ" (משלי כ"ט, י"ז), והחכם עיניו בראשו לידע ליהכי רדמו ודרכיו, ועם רב צמוד רואים סייעתא דשמאי, נוכח לסייעתא דשמיא אמן.

סגולות ורפואות מספר רפואות תימן לר' שלמה צפר זצ"ל

לרפוי הריאה והשיעול
יקח עלי ורדים או שושנים ירוקים שיש בהם ריח, וחרדל וחמיטה, ושעורה ושיבולת שועל, ושיפון וכבוזה, ולימון, וקורנית, ואתרוג, וקליפת תפוז וקליפת רימון, ויבשל הכל ביחד וישים בתוך בקבוק התמצית שלהם שיהא כמו סירופ, ויוסיף דבש להמתיק, וכל פעם יקח כפית גדולה, ויתן לכוס מים חמים וישתה בכל שעות היום, ואם לא ימצא הכל יקח שבעה מינים ממיני מרפא הנ"ל ויעשה כנ"ל ויבשלם יחד וישתה כפי הצורך, זה מונע שיעול ומרפאו, וגם מרפא מחלת הריאה, וגם טוב לקוצר הנשימה, ובעז"ה יתברך יתרפא ויבריא מחוליו, ויתן הודאה לאל חי על הרפואה שהיא שלוחה מאתו יתעלה, ויברך לה' שהוא רופא חינוס ורפואתו רפואה.

מאמר "ישועות נפתלי" מאת רבינו הגדול זיע"א

זהירות המעשים

"וַיִּהְיוּ חַיֵּי שְׂרָה מְאֵה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵים שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שְׂרָה: וַיָּמָת שְׂרָה בְּקָרְנָת אֲרָבַע הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֵא אֲבָרְהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וְלִבְתָּהּה" (כ"ג, א-ב). **חז"ל** אומרים שני חיי שרה כולן שווין לטובה, בת ק' כבת כ' לחטא, ובת כ' כבת ז' ליופי, אין זה יופי חיצוני גרידא אלא זה אותו טוהר של יופי של בת ז', נקי וזך, כולן שווין לטובה, שרה אמנו שעמדה עם אברהם אבינו בכל המלחמות הגשמיות והרוחניות אבל מעולם לא מעדה, כולן שווין לטובה, וכששרה אמנו נפטרה בא אברהם אבינו מהעקידה, אברהם אבינו אחרי כל המראות הגדולים, אחרי התגלות ברית בין הבתרים "יָדַע תָּדַע פִּי גֵר יְהִי וְרַעַף בְּאָרֶץ לֹא לָהֶם וְעַבְדוּם וְעָנָו אֲתָם אֲרָבַע מְאוֹת שָׁנָה: וְגַם אֵת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּךָ דָּן אֲנִי וְאַחֲרָי כֵּן יֵצְאוּ בְּרַכְשׁ גְּדוֹל" (ט"ו, י"ג-יד) או הולך אברהם אבינו ומתנסה בנסיון נורא, הולך לעקוד את בנו יחידו, אברהם אבינו לא מהרהרם אפילו לא נדנדו של הרהור, איפה "כי ביצחק יקרא לך זרע", איפה כל זה הולך להתבטל, אבל כלום! אברהם אבינו נשאר בשלימות, ועם אותה שלימות שרה אמנו נשארה גם כן, חזור אברהם אבינו, גם שרה אמנו הסכימה לעקידה וידעה שהולך להיעקד וזה מפורש בחז"ל, רש"י אומר "ויבוא אברהם לספור לשרה ולבכותה" נסמכה מיתת שרה לעקידת יצחק, לפי שעל ידי בשורת העקידה, שנודמן בנה לשחיטה וכמעט שלא נשחט, פרח נשמתה ממנה ומתה: "כמעט שלא נשחט" היה צריך לומר "כמעט שנשחט"? (עייני שפתי חכמים) אלא בודאי גם היא ידעה, ורק מהבשורה שנתרגשה אחר שאמרו לה שלבסוף לא נשחט, מרוב ההתרגשות שהבינה שבודאי אברהם אבינו עשה זאת אברהם, ואכן "כי ביצחק יקרא לך זרע", כמו שהגמרא אומרת בנדרים(לא). או יאמר שפרחה נשמתה שלא זכתה שיעקד בנה, יש בזה אירוכות במפרשים למי שיעיין. **עכ"פ** חז"ל מלמדים אותנו מה כח של מסירות נפש שהיתה לשרה אמנו, וכשחזר אברהם ראה ששרה אמנו נפטרה, התחיל להספיד אותה, מה הספיד אותה? "אם הבנים שמחה"! שהיא גם הסכימה לעקוד את בנה, וגם זכתה להיות אם הבנים, אבל עדיין 'ולבכותה' כ"ף קטנה, מדוע? אלא חז"ל אומרים לפי שהיו ליצני הדור אומרים: ראו אברהם אבינו שמע בקולו של ה' והלך לעקוד את בנו, ותראו מה המתנה שהוא מקבל, אשתו מתה עליו! בטח הוא מבין שזה היה טעות לעשות את זה, לא היית צריך לשמוע בקול ה' לעקוד את יצחק, ובא אברהם אבינו להוציא מליבם של טועים, שלא יביה צד שהוא מתחרט על עשיית ציווי ה', בוכה קצת, כ"ף קטנה, איזה חורבן היה יכול להיות אילו היה בוכה הרבה, מה היו אומרים, אין זה היה נשמע. **חז"ל** מלמדים אותנו כמה אדם צריך להיות זהיר במעשיו בכל שלב בחיים, מעשה קטן שאולי אין לו משמעות, אבל לא! אברהם אבינו מעמיד האמונה בעולם יש לו אחריות כבדה, שאותה אמונה לא יהיה בה פגם כל שהוא, כמה זהירות צריך גם בדברים הקטנים של הקטנים. **הגמרא** בתענית(כ). מספרת מעשה שבא רבי אלעזר (בן ר) שמעון ממגדל גדור מבית רבו והיה רכוב על החמור ומטייל על שפת נהר, ושמה שמחה גדולה והיתה דעתו גסה עליו מפני שלמד תורה הרבה, נודמן לו אדם אחד שהיה מכוער ביותר, אמר לו שלום עליך רבי ולא החזיר לו, אמר לו ריקה כמה מכוער אותו האיש שמא כל בני עירך מכוערין כמותך, אמר לו איני יודע אלא לך ואומר לאומן שעשאני כמה מכוער כלי זה שעשית, כיון שידע בעצמו שחטא ירד מן החמור ומשחטח לפניו ואמר לו נענית לך מחול לך, אמר לו איני מחול לך עד שתלך לאומן שעשאני ואמר לו כמה מכוער כלי זה שעשית, היה מטייל אחריו עד שהגיע לעירו, יצאו בני עירו לקראתו והיו אומרים לו שלום עליך רבי רבי מורי מורי, אמר להם למי אתם קורין רבי רבי? אמרו לו לזה שמטייל אחריו, אמר להם אם זה רבי אל ירבו כמותו בישראל, אמרו לו מפני מה? אמר להם כך וכך עשה לי, אמרו לו אעפ"כ מחול לו שאדם גדול בתורה הוא, אמר להם בשבילכם הריני מחול לו ובלבד שלא יהא רגיל לעשות כן, מיד נכנס רבי אלעזר בן רבי שמעון ודרש לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארו. אתה אדם גדול לומדים ממך, אנחנו לא יכולים לדבר על רבי אלעזר, אבל זה כתוב וזה דעתו עליו, אבל מיד הבין איזה חורבן יכול להיות מדבר קטן. **חז"ל** אומרים שאברהם אבינו שולח את אליעזר לחפש אשה ליצחק, ואמר לו אליעזר "אולי לא תאָהָב אֲשֶׁה לְלֶחֶת אַחֲרָי" (כ"ד, ה'), אומרים חז"ל "כְּנַעַן בְּיָדוֹ מֵאֲנִי מְרָמָה" (הושע י"ב, ח'), כנען זה אליעזר, בידו מאזני מרמה שהיה יושב ושוקל בתו אם ראויה היא ליצחק אם אינה ראויה, "לְעֶשֶׂק אָהָב" (שם) זה יצחק שהוא אהוב של עולם רצה לעשוק אותו לו, אומר לו אברהם: אתה ארוך ובני ברוך ואין ארוך מדבק בברוך, זה הרי מבחיל על הרעיון, הרי אליעזר עבד אברהם "זָקֵן בֵּיתוֹ הַמְשַׁל בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ", זיו איקונין שלו דומה לאברהם, המושל בכל אשר לו-שולט ביצרו כמותו, הוא דמשק אליעזר-שדולה ומשקה מתורת רבו לאחרים, זאת אומרת אליעזר היה ענק שבענקים, דומה ממש לאברהם אבינו, הרי אברהם השביע אותו "לא תִּקַּח אִשָּׁה לְבְנִי מִקְּנָזֹת הַכְּנַעֲנִי" אז מה עלה בדעתו, אליעזר התכונן במעשיו ולא מצא שום פגם, הוא הגיע לכזו דרגה גבוהה, לפי מה אברהם אבינו לא מסכים בשום פנים ואופן "לא תִּקַּח אִשָּׁה לְבְנִי מִקְּנָזֹת הַכְּנַעֲנִי". **חז"ל** מגלים לנו פה דבר נורא, אברהם אבינו הולך לבנות את ההמשך, למצוא אשה ליצחק, כמה צער מצטער אותו צדיק בכבוד יצחק בנו שהוא עולה תמימה, אומר אברהם אנחנו הולכים לייסד את היסודות, אסור שיהיה רבב של פגם, אח"כ יאמרו-כן כנען לא כנען- לא!! "כְּנַעַן בְּיָדוֹ מֵאֲנִי מְרָמָה" לא שייך! זה עלול להמשיך שורש רע, וח"ו יכול להשריש אצל כל כלל ישראל את אותו שורש, וח"ו הכל יכול ללכת לטמיון, אפילו שזה אליעזר שהוא דולה ומשקה מתורת רבו, זיו איקונין שלו כאברהם, זה לא רק דימוי חיצוני זה דימוי פנימי, אעפ"כ אתה ארוך ובני ברוך ואין ארוך מדבק בברוך, זה דק מן הדק, אבל יש לזה השלכות הרות גורל. **כמה** זהירות אנחנו לומדים מאברהם אבינו, שלא יאמרו שלא יחשבו, שלא יהיה צד של פקפוק בשלימות, "ולבכותה" כ"ף קטנה, אתה ארוך ובני ברוך ואין ארוך מדבק בברוך. **איזה** הפסד יכול להיות מחוסר זהירות בדבר קטן, יכול לשנות את כל כלל ישראל, זה אברהם אבינו מלמד אותנו, אבל אח"כ שאליעזר עשה שליחותו בנאמנה ולא פגם בה זכה לצאת מכלל ארוך ובא לכלל ברוך, כשלבן אמר לו "בוא בְּרֹךְ יְהוָה" (כ"ד, ל"א), כאן יצא מכלל ארוך כי השלים בעצמו את הנגיעה הקטנה שפיעמה בו, מה הבעיה בי, הרי בתי ראויה ליצחק, ומה יש בזה שאני ארוך הרי זה לא מחמתי זה מחמת אבותי, אבל היא הנותנת, מה כח של שורש רע, ומהו פחד אברהם אבינו, אבל אחרי שהשלים השליחות כמו שאברהם אבינו אמר, וזה למה שזכה ונכנס לכלל ברוך. **אנחנו** צריכים לדעת מה כח של דברים קטנים, כמה זהירות צריך, וזה בכל מקום, בכך אדם לחברו-בחינוך-בבית-בבית המדרש, הקב"ה יעזור שזוכה בדברים הקטנים ולא תצא תקלה מתחת ידינו אמן כן יהי רצון.

הכל לטובה אפילו מכות

לקראת סוף מלחמת העולם השנייה, כאשר בנות הברית החלו לגבור על הנאצים, ימח שם, הנאצים נסוגו בכל החזיתות, אך לא נתנו ליהודים מנוחה. במחנה "ברגן בלזן" שבגרמניה המצב היה קשה ממש - רעב, צמא, עינויים ומחלות, היו רק חלק מן הצרות שאפפו את יושבי המחנה. המחנה היה מחולק לאגפים, ובאחד מהם היו שבויים גם חיילים רוסים. בוקר אחד, הגיעו הנאצים לאגף זה, והכריזו: "אנחנו יודעים כי בעוד כמה ימים יגיעו הנה האנגלים, ואנו רוצים שתספרו להם כמה טוב היה לכם אצלנו, לכן הבאנו לכם לחמניות טריות". הרעב ששרר במחנה היה נורא, בלתי נתן לתיאור. אחד היהודים שנצל משם סיפר, שבמשך חמש שנים כמעט ולא אכל, וכל מחשבתו היתה נתונה רק לשאלה איך להשיג אוכל. אם היה נשאל באותו רגע מה היה מעדיף: להשתחרר או לחמניה, היה מבקש לחמניה! המח נעשה אטום, ולא היה מסגל לחשוב על שום דבר מלבד אוכל. הוא נעמד בתור, וכשהביט לעבר סל הלחמניות, ראה שלא נותרו בו הרבה לחמניות. התעורר בלבו החשש שמא בדיקו כשיגיע ימרו הלחמניות. מחשבה זו, גרמה לו לדפיקות לב מואצות, זעה קרה נגדה ממנו מרב פחד. התור מתקדם, ששה אנשים לפניו. הוא מביט ורואה שנשארו שבע לחמניות, מה שאומר שהוא יזכה באחרונה. והנה מתקדמים לאט לאט ובאמת קבל את הלחמניה האחרונה. הוא היה מאושר, הנה בידו הלחמניה. אמנם קטנה, אבל טרייה וריחנית. באותו רגע הבחין לפתע שליד החייל הגרמני מונחים סלים נוספים, מלאים בלחמניות. מיד עלה בדעתו רעיון: אם יש כל כך הרבה לחמניות, מדוע לא לקחת עוד אחת? הרי הנאצי ודאי לא יזהה אותו בין כל כך הרבה יהודים. ואז כשהנאצי שאל מי הבא בתור, אמר היהודי: "אני", וקבל עוד לחמניה. בידיו היו שתי לחמניות טריות. הוא היה מאושר. לפתע הוא מרגיש יד לופתת את צווארו, וקול מאיים לוחש באזניו: "ראיתי אותך יהודון!", הוא הסתכל לראות מי הדובר, וראה שזה לא היה נאצי, אלא חייל רוסי שבוי. אותו רוסי בריון תפס בו בחזקה ואמר: תן לי את הלחמניה השנייה! היהודי ערך לעצמו חשבון: הוא הרי אסיר כמוני, מה פתאום שאתן לו. ולכן אמר לו בתוקף שאינו רוצה לתת לו את הלחמניה. תפס אותו הרוסי עם עוד שני בריונים רוסים, הכניסו אותו לתוך צריף, חבטו בו קשות ובעטו בו באכזריות, עד שכמעט הוציאו ממנו את נשמתו. וכאשר חשבו שהוא כבר אינו בין החיים, נטלו ממנו את הלחמניות והלכו. היהודי הרגיש את צלו של מלאך המוות פורש עליו את כנפיו. נשא עיניו למרום וקרא: "ריבונו של עולם, דווקא עכשיו למות, רגע לפני השחרור? ! אם רצית לקחת לי את נשמתך, במשך החמש השנים האלה שהייתי כאן, היו לך מאות הזדמנויות לעשות זאת...", וכך כשהוא מלא טענות כלפי מעלה, איבד את הכרתו. כשהתעורר מעלפוננו, ראה שמש זורחת. הוא לא הבין איך זה יכול להיות. חמש שנים הוא לא ראה שמש זורחת כשהוא קם, שהרי הנאצים היו מעירים את כולם בארבע לפנות בקר למסדר. ומי שלא היה קם למסדר, לא זכה לקום יותר... אז איך יתכן שהוא ישן, והשמש זורחת. אבל לאט לאט חדרה למוחו ההכרה: הנאצים כבר אינם נמצאים כאן, הם ברחו, השתחררו... אבל למה כזה שקט מסביב? הביט סביבו וראה שכולם מתיים. הלחמניות הן מורעות!! ! אבל עליו נגזר לחיות, ולכן הקב"ה דאג שיקחו ממנו את הלחמניות, אמנם הוא סרב לתת אותם, אז היה צריך לקבל מכות, כדי שיוכל להמשיך לחיות ולספר שהכל לטובה.

ברית מילה פעם ראשונה בשבת

שאלה: האם אדם שלא מל מעולם מותר לו למול את בנו בשבת?

תשובה: הנה בשו"ע (סי' של"א סעי' י') כתב אָדָם שְׁלֹא מִלְּמֵעוֹלָם לֹא יְמוּל בְּשַׁבָּת, אֲבָל אִם מִלְּפָנֶיךָ פְּעַם אַחַת מִתּוֹרַת לְמוּל בְּשַׁבָּת, אֶפְלוּ אִם הוּא אָבִי הַבֵּן, עכ"ד. הנה מקור דין זה לא נזכר בגמרא ובראשונים כי אם חידוש שחידש רבינו בעל תרומת הדשן בתשובה, ונקט השו"ע כדבריו שאין למול פעם ראשונה בשבת אפילו אבי הבן, והנה דין זה הוא קשה בסברא הלוא מצוה דאורייתא לאב למול את בנו, ומצוה בו יותר מבשלוחו, ואיך ע"י טעם של חשש איסור, שמא לא יעשה כהוגן ושמא יקלקל ונמצא מחלל שבת? ובאמת שביעב"ץ כותב במגדל עוז בריכה העליונה סו"ס ז' שמתיר לאב למול את בנו אפילו בשבת אע"פ שהאב לא מל מעולם, והטעם משום דמצוה דיליה היא, וכן בשו"ת כרם שלמה (ח"ב סעי' י"ד) מתיר למול בשבת אפילו לא מל מעולם כשמומחה עומד על גביו, וכ"ש שמיירי באב עצמו דמצוה דיליה היא.

ולפי"ז נראה לענ"ד דהרוצה למול בנו בשבת, דאית ליה מצוה דאורייתא למול את בנו ומצוה דיליה היא-ועומד מומחה על גביו או אפילו שלא עומד אך יודע בעצמו שכבר נתמחה בזה, אפשר שיש לו שיסמוך על דברי הגאון יעב"ץ. ושמעתי שבתמין היו כאלה שהיו נוהגים אף בפעם ראשונה למול בשבת בפרט האב, דברמב"ם לא זכר כזו הלכה, וכן שאלו לגר"פ קורח שליט"א ואמר שראוי להחמיר לכתחילה ולנהוג כדברי השו"ע בשם תרוה"ד. אך הרוצה בכל זאת למול יש לו על מה שיסמוך, ויכול למול אף בשבת. וכן שאלתי להגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א, ואמר שהרוצה למול בשבת ויש מומחה לידו יכול למול, וציין לי שזה דין לא ברור בדברי מהרי"ץ שיש בזה סתירה, יעויין עוד בשו"ע המקוצר.

מדור "מעשה אבות" סיפור על רבינו הגדול זיע"א

אמונה אמיתית

עובדה ששמענו בעת אשכבתיה דרבי על כח האמונה שהיה אצל רבינו, כאשר בזמנו היה תלמיד בתלמוד תורה, והיה צריך לשלם על כל חודש מאה דולר, ופעם אחת עשו כינוס והחליטו לעשות הנחה, שבמשך שנים עשר חודשים-במקום לשלם על כל חודש מאה דולר שבמשך שנה זה אלף ומאתים דולר, החליטו שמי שישלם בתחילת השנה על כל השנה-יעשו לו הנחה ויצטרך לשלם רק אלף דולר עבור שנים עשר חודשים, באמת הנחה משמעותית, מי לא היה שש עליה, ואכן כולם קבלו לשלם בתחילת השנה על כל השנה כדי לקבל את הנחה. אולם היחיד שלא חפץ הזאת ההנחה היה רבינו, ויפלא הדבר בעיני כל האברכים, אולם רבינו בשלו-ישלם כל חודש וישלם יותר, ותגדל התמיהה. החליט אחד האברכים לשאול את רבינו מדוע לא רוצה להשתתף בזאת ההנחה, ענה רבינו בפשטות: הרי אנחנו יודעים שמזונותיו של האדם קצובין לו מראש השנה עד ראש השנה, אולם הוצאות שבת ויו"ט ותלמוד תורה עבור בניו אינו מן המנין, והוא בבחינת 'ולוו עלי ואני פורע', ואמר רבינו: כשמחפשים הנחות עבור הוצאות בניו לתלמוד תורה יש פה חיסרון באמונה, הרי הקב"ה זימן לך כל חודש מאה דולר, אז מה אתה מתערב לו, וכשאתה מחפש הנחות זה חיסרון באמונה, לכן אני לא רוצה את אותה הנחה, כי אני רוצה לראות בחוש איך שהקב"ה מביא לי מידי חודש בחודשו את כל הוצאות הבנים לתלמוד תורה. אמונה אמיתית-להאמין באמת שהקב"ה נותן לך, וזה חוץ מן המנין.(מפי הרב מ. זגורי שליט"א)

- * להצלחת ולזיווג הגון לתורם בעילום שם ובני משפחתו בכל הענינים
- * וכן לרפוא"ש רינה בת אברהם ובדרה, ומלכה בת זהרה בתושח"י
- * וכן לרפ"ש בנו"ג בעילום שם
- * לע"ג ראוּבֵן בֶּן לֵאָה,
- גבריאֵל בֶּן בִּרְכָה, רחל בת שרה,
- ושרה בת תורכיה, ת.נ.צ.ב.ה.א.

ההבטחה הפלאית

רבינו הגדול זיע"א הבטיח 'כל מי שיבוא אלי בפרט זוג שלא זכר לפרי בטן יושעו בעז"ה', רבינו מנוחתו כבוד בבה"ח סנהדריה בסמוך לציון מרן זיע"א

הבית בהבנותו

קח אמה ב 101 נש x 36 והיה שותף נצח לדורות בהעמדת בית לה' ולתורתו

דבר המערכת

* ברוך ה' כמידי יום מתקיים לימוד טעמי המקרא לילדים בבית מדרשינו רחוב שערי פינה 13 ירושלים, בשעה 18:00.

* ישיבת קיבוץ איכותית בירושלים ברמה גבוהה מקבלת בחורים לזמן חורף מגיל עשרים ומעלה, ליצירת קשר: 0534142071

ההנהלה